

Benaurances dels cuidadors | Pere Fradera

Benaurats els cuidadors de malalts, ancians, discapacitats... Ens recorden que la compassió és un valor distintiu de la humanitat.

Benaurats els qui han escollit com a professió aquesta tasca de servei. És de les més nobles i sublimes.

Benaurats els qui, deixant altres coses, es comprometen a cuidar els pares, els avis o altres familiars que necessiten ser atesos. És la millor manera de retornar l'amor generós i gratuït que d'ells reberen.

Benaurats els cuidadors que saben començar el dia amb un somriure, una paraula amable. És la sortida d'un sol radiant en ple hivern.

Benaurats els qui encaixen sense neguit les exigències, les protestes i el mal humor dels vells, dels malalts, dels qui necessiten ser atesos.

Benaurats els qui no es cansen d'escoltar una vegada i una altra les mateixes històries, les mateixes «batalletes».

Benaurats els qui estan atents als petits detalls que porten il·lusió i alegria al viure.

Benaurats els cuidadors que saben vèncer la monotonia i la rutina quotidiana, el cansament i el mal humor.

Benaurats els qui procuren infondre esperança i ànim quan es perd el gust del viure.

Benaurats els qui no es cansen de repetir cada dia els mateixos gestos i de recordar els mateixos consells.

Benaurats els qui presten les seves mans, els seus peus, els seus ulls, etc. als mancs, coixos i cecs que n'estan privats.

Benaurats els qui fan tot això moguts per l'amor. Vindrà el dia que sentiran, joiosos: Veniu, beneïts del meu Pare. Tenia fam, i em donàreu menjar;

tenia set, i em donàreu beure... anava despullat i em vau vestir; estava malalt i em vau visitar... Tot allò que feïeu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho feïeu (Mt 25,31-40).

Detall de la façana de la catedral de Solsona. Foto: Josep Torrente

full

DIOCESÀ

SOLSONA | VIC

4
full

Llibres | El sagrament de l'Orde

Volum núm. 33 de la col·lecció Biblioteca Litúrgica que edita el Centre d'Estudis Pastoral.

Es tracta d'un llibre escrit per Susan K. Wood, una religiosa nord-americana que pertany a la congregació de Germanes de la Caritat i, a més de professora de Teologia a la Universitat de Marquette, és una persona molt activa en el camp ecumènic.

El llibre porta per títol El sacramento del Orden. Una visió teològica desde la Litúrgia i, tal com es diu en la introducció (p. 13),

«aquest volum és un estudi litúrgic i teològic del ministeri ordenat basat en la litúrgia de l'edició típica dels ritus de 1990. [...] El ministeri ordenat no pot ser entès per si mateix aïlladament o relacionat exclusivament amb Crist. Ha de trobar la seva identitat en relació amb l'Església, ja que existeix per a servir i construir l'Església».

Un llibre, doncs, que pretén oferir un millor coneixement del sagrament de l'Orde i de cadascun dels tres graus –episcopat, presbiterat i diaconat– que el constitueixen.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:
VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Josep Àngel Colomé
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 649 636 990 i 973 48 01 72
Correu electrònic: jacolomes@hotmail.com

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.
REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC
ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60

La Mare de Déu d'Agost

Segons el dogma de l'Assumpció proclamat pel Sant Pare Pius XII l'any 1950, la Mare de Déu, «acabat el curs de la vida terrenal, fou emportada en cos i ànima vers la glòria del cel i exaltada per Déu en qualitat de Reina de l'univers, perquè tingués una més plena semblança amb el seu Fill».

El fonament teològic del misteri de l'Assumpció és la maternitat de la Mare de Déu i la resurrecció de Jesús. Encara que el dogma sigui de mitjan segle passat, de la creença en tenim testimonis ja des dels primers segles del cristianisme.

La festa de l'Assumpció també és anomenada entre nosaltres, popularment, la Mare de Déu d'Agost.

S'han conservat textos de representacions teatrals, entre els quals destaquen el Misteri d'Elx, el de la Selva, que apropen el poble al misteri. Aquesta tasca pedagògica la trobem, a més de la literatura, en la pintura i l'escultura. Un exemple d'aquest art és la façana de la catedral de Solsona que il·lustra aquestes ratlles. Segons el canonge i historiador Antoni Llorens, el capítol de la catedral, en la segona meitat del segle XVIII, va decidir donar una monumentalitat més acusada a la façana del temple catedralici. Decidiren doncs, construir el conjunt escultòric actual amb la imatge de l'Assumpta ocupant la fonícula des de la qual presideix i atrau la nostra mirada.

Diumenge XIX de durant l'any | Cicle A

Lectura del primer llibre dels Reis (19,9a.11-13a)

En aquells dies, Elies arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu, i passà la nit en una cova. El Senyor li va fer sentir la seva paraula, i li digué: «Surt fora, i estigue't a la muntanya, a la presència del Senyor que ara mateix passarà.» Llavors vingué una ventada, tan forta que esberlava les muntanyes i esmicolava les roques davant el Senyor, però el Senyor no hi era. Tot seguit vingué un terratrèmol, però el Senyor tampoc no hi era. Després vingué el foc, i el Senyor tampoc no era en el foc. Finalment vingué el so d'un aire suau. Així que Elies el sentí, es cobrí la cara amb el mantell, sortí fora i es quedà a l'entrada de la cova.

Salm responsorial (Salm 84)

Senyor, feu-nos veure el vostre amor, i doneu-nos la vostra salvació

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (9,1-5)

Germans, us asseguro per Crist que dic la veritat, que no menteixo; la meva consciència, guiada per l'Esperit Sant, n'és també testimoni: Sento una gran tristesa i un dolor constant al fons del cor: tant de bo fos jo proscrit del Crist, en lloc dels meus germans, el poble del meu llinatge. Com a israelites, és d'ells la gràcia de fills, la glòria de la presència de Déu, les aliances, la Llei, el culte i les promeses; són d'ells també els patriarques, i

finalment, com a home, ha sortit d'ells, el Crist, que és Déu per damunt de tot. Sigui beneït per sempre, amén.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (14,22-23)

En aquells dies, quan la gent hagué menjat, Jesús obligà els deixebles a pujar tot seguit a la barca i avançar-se-li cap a l'altra riba, mentre ell acomiadava la gent. Després d'acomiarar tothom, pujà tot sol a la muntanya per pregar. Al vespre era encara allà tot sol, La barca ja s'havia allunyat bon tros de terra, però les ones la destorbaven d'avançar, perquè el vent era contrari.

Passades les tres de la matinada, Jesús hi anà caminant sobre l'aigua. Quan els deixebles el veieren, s'esveraren pensant que era una fantasma, i cridaren de por. Però Jesús els digué de seguida: «No tingueu por, que sóc jo.» Pere li digué: «Senyor, si sou vós, maneu-me que vingui caminant sobre l'aigua.» Jesús contestà: «Ja pots venir.» Pere baixà de la barca, i es posà a caminar sobre l'aigua i anà on era Jesús. Però, en adonar-se del vent que feia, s'acovardí i començà a enfonsar-se. Llavors cridà: «Senyor, salveu-me.» A l'instant Jesús li donà la mà i li digué: «Quina poca fe! Per què dubtaves?» I quan hagueren pujat a la barca, el vent amainà. Els qui eren a la barca es prosternaren i deien: «Realment sou Fill de Déu.»

Maneu-me que vingui caminant sobre l'aigua

La caritat | Romà Casanova, bisbe de Vic

D'entre les virtuts teològals, aquella de la qual potser en aquests moments més es parla és la caritat. Però recordem que són inseparables totes tres: la fe, l'esperança i la caritat. La seva vivència i el seu creixement és sempre harmònic.

La caritat és la virtut teològica amb què estimem Déu per ell mateix sobre totes les coses, i el nostre proïsme com a nosaltres mateixos per l'amor a Déu (C.E.C. 1822). En la caritat, l'amor a Déu i l'amor al proïsme són inseparables. En la revelació cristiana apareixen aquests dos aspectes ben units. Jesús ens va donar el manament nou de l'amor. En la primera carta de sant Joan queda ben expressada aquesta

afirmació: Déu és amor i, al mateix temps, en l'amor al germà es manifesta l'amor a Déu.

Sant Pau en la primera carta als corintis, per la seva part, ens recorda que la caritat és el que dona sentit a tota acció humana i cristiana. Tota realitat que no sigui plena d'amor, per més sublim que sigui, no té cap valor. La caritat converteix en «or pur» tota acció humana, perquè Déu és amor.

Però no caiguem en el mer sentimentalisme. La caritat vertadera sempre és unida a la veritat. El caminar en la veritat és el camí de la caritat. La caritat ve de la veritat i porta a la veritat, perquè la seva única font és Déu, veritat i amor.

Casa d'Espiritualitat Claret de Vic

Entre altres activitats que ofereix la Casa d'Espiritualitat Claret de Vic hi ha les següents:

8 Exercicis Espirituals amb accent claretí. Tindran lloc del 25 al 30 d'agost, de les 10 del matí del dilluns a les 6 de la tarda del dissabte. L'acompanyament anirà a càrrec del P. Josep Vilarrúbias, claretí. Aportació recomanada: 190 euros.

8 Recés d'inici de curs. Els dies 4 i 5 d'octubre, de les 10 del matí a les 6 de la tarda. Amb els següents temes i acompanyants: Interiorització i pregària, a càrrec del P. Jesu-Doss, claretí de l'Índia; Esperit i Missió, a càrrec del P. Josep Vilarrúbias, claretí. Aportació: 60 euros.

Per a informació i inscripcions: Casa d'Espiritualitat Claret, Rambla de Sant Domènec, 5, 08500 Vic, tel. 938 850 544, c/e claretvic@claretvic.net.

Agenda litúrgica de la setmana

10 ■ Diumenge XIX de durant l'any /A. Sant Llorenç diaca i màrtir (†258).

Lectures: I Reis 19,9a.11-13a / Salm 84 / Romans 9,1-5 / Mateu 14,22-33

Litúrgia de les hores: Setmana III

11 □ Dilluns. Santa Clara d'Assís, verge (†1253). Santa Susanna, màrtir.

Lectures: Ezequiel 1,2-5.24-28c / Salm 148 / Mateu 17,22-27

12 ■ Dimarts. Santa Francesca de Chantal (†1641).

Lectures: Ezequiel 2,8-3,4 / Salm 118 / Mateu 18,1-5.10.12-14

13 ■ Dimecres. Sant Hipòlit, prevere, i sant Poncià, papa, màrtirs (†235). Els màrtirs Missioners del Cor Immaculat de Maria Beat Pere Cunill i companys màrtirs (†1936).

Lectures: Ezequiel 9,1-7;10,18-22 / Salm 112 / Mateu 18,15-20

14 ■ Dijous. Sant Maximilià Maria Kolbe, prevere i màrtir (†1941). Sant Eusebi, laic (s. IV).

Lectures: Ezequiel 12,1-12 / Salm 77 / Mateu 18,2-19,1

15 □ Divendres. L'Assumpció de la Mare de Déu. Sant Tarcisi,

màrtir (†217).

Lectures: Apocalipsi 11,19a;12,1-6a.10ab / Salm 44 / 1Corintis 15,20-26 / Lluc 1,39-56

16 ■ Dissabte. Sant Esteve d'Hongria, rei (†1038). Sant Roc, laic (†1327).

Lectures: Ezequiel 18,1-10.13b.30-32 / Salm 50 / Mateu 19,13-15

17 ■ Diumenge XX de durant l'any /A. Sant Jacint, prevere (†1257).

Lectures: Isaïes 56,1.6-7 / Salm 66 / Romans 11,13-15.29-32 / Mateu 15,21-28

Superar el desànim, la tristesa i la por | F.G.T.

Elies, encès de zel per Déu, se sent fracassat. Es pensa que ha quedat sol i, desanimat, arriba a desitjar-se la mort. A l'Horeb Déu se li manifesta en el ventijol suau i l'envia de nou al seu poble, fent-li saber que pot comptar amb Eliseu com a successor i que set mil homes no han doblegat els genolls davant els ídols (1R 19).

Sant Pau té una gran tristesa perquè veu que els jueus, els seus germans, han rebutjat Jesucrist. Això no li impedeix de valorar les gràcies que ha rebut aquell poble i de mantenir viva l'esperança en Déu que ha deixat tots els homes captius de la desobediència per compadir-se finalment de tots (Rm 11,32).

Els deixebles, a la barca, es troben sols i amb el vent contrari. Quan veuen Jesús caminant sobre l'aigua, s'espanten. Jesús els diu: «No tingueu por; sóc jo.» I quan Pere, acovardit, comença d'enfonsar-se i demana auxili, Jesús li donà la mà i li diu: «Quina poca fe! Per què dubtaves?» Després el vent amainà.

En la nostra vida personal i eclesial, també ens podem trobar desanimats pels fracassos, tristos pels allunyats i espantats davant els perills. No ens deixem aclaparar. Busquem en la pregària la presència suau de Déu, fiem-nos de la seva misericòrdia i agafem-nos confiadament a Jesús, que ens allarga la mà i ens diu: «No tingueu por.»